

Sygn. akt VI Ka 226/23

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Tomasz Skowron (spr.)

Sędziowie Daniel Strzelecki

Andrzej Tekieli

Protokolant Monika Mazur

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej w Lwówku Śląskim: **Lukasza Targońskiego**

po rozpoznaniu w dniu 14 kwietnia 2023r.

sprawy M. B. ur. (...) we W.

c. Z., A. z domu G.

oskarżonej z art. 279 § 1 kk i in.

z powodu apelacji wniesionych przez prokuratora i obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim

z dnia 22 grudnia 2022 r. sygn. akt II K 180/21

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok wobec oskarżonej M. B.;

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w części, tj. w kwocie 10 złotych i wymierza jej opłatę w kwocie

330 złotych za drugą instancję oraz stwierdza, że koszty sądowe za postępowanie odwoławcze w zakresie apelacji prokuratora ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 226/23	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku.	2		

Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
Wyrok Sądu Rejonowego w Lwówku Śląskim z dnia 22 grudnia 2022 r., sygn. akt II K 180/21		
1.2. Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca oskarżonego		
# oskarżony albo skazany w sprawie o		

wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu		

	przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania	

	środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
	M. B.	zażycie przez oskarżoną narkotyku po	Opinia specjalistyczna mgr. Inż. S. R.	k. 133 -140	

		zatrzymaniu samochodu; dot. czynu z art. 178a § 1 k.k.		
2.2. Ocena dowodów				
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
	Opinia specjalistyczna mgr. Inż. S. R.	Opinia autorstwa mgr. Inż. S. R. przedłożona w postępowaniu odwoławczym stanowi dokument		

		<p>prywatny i nie posiada waloru opinii w rozumieniu przepisów procedury karnej (art. 193 § 1 k.p.k.). Zaznaczyć przy tym należy, że treść tej opinii w żadnym wypadku nie podważa opinii wydanej przez biegłą B. G. co do stężenia MDMA we krwi oskarżonej.</p>
<p>STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>w _____ apelacji obrońcy oskarżonej adw. B. C.:</p> <p>I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, iż M. B. ułatwić miała popełnienie</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

	przez D. B. czynu zabronionego, podczas gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie pozwala na takie przyjęcie.	
II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, że M. B. znajdując się pod wpływem substancji psychotropowej MDMA prowadziła w ruchu lądowym samochód osobowy.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
III. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 k.p.k. poprzez przeprowadzenie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów tj.:	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
1. wyjaśnień M. B. w zakresie przyczyn i okoliczności w jakich znalazła się wraz z D.		

B. w Ś. oraz uznania ich za niewiarygodne, podczas gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwala na takie ustalenie.

2. wyjaśnień M. B. w zakresie zażycia przez wymienioną tabletek ekstazy po zatrzymaniu się pojazdu, nieprowadzenia samochodu pod wpływem substancji psychotropowej oraz uznania ich za niewiarygodne, podczas gdy prawidłowo oceniony materiał zebrany w sprawie nie pozwala na takie ustalenie.

3. zeznań świadków w osobie Ł. P., S. B., A. R., K. C., T. S., które to Sąd uznał za wiarygodne, pełne, jasne i konsekwentne, a tym samym poczynił na ich podstawie ustalenia faktyczne w

<p>zakresie winy M. B., podczas gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwala na takie ustalenie.</p> <p>4. Opinii biegłej B. G. poprzez przyjęcie, iż ujawnione stężenie MDMS może być wynikiem zażycia przez M. B. substancji odurzającej nawet ok. 30 godzin przed pobraniem próby krwi a co za tym idzie ustalenie, że wymieniona prowadziła pojazd pod wpływem substancji psychotropowej, podczas gdy prawidłowo oceniony materiał dowodowy zebrany w sprawie nie pozwala na takie ustalenie.</p>		
<p>IV. obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>k.p.k. poprzez pominięcie w ocenie dowodów – dowodu z nagrania rozmowy M. B. z dyspozytorem numeru 112 podczas gdy przedmiotowe nagranie dostarcza istotnych informacji oraz potwierdza wersję wydarzeń podaną przez oskarżoną.</p>		
<p>V. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mający wpływ na jego treść poprzez uznanie, że czyn którego popełnienie przez D. B. ułatwić miała M. B. wyczerpuje znamiona przestępstwa z art. 279 § 1 k.k. podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego prowadzi do przekonania, iż nie sposób przypisać wymienionemu kwalifikowanego typu kradzieży</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

określonej w art. 279 k.k.		
<p>W <u>apelacji</u> prokuratora:</p> <p>VI. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mający wpływ na jego treść, wyrażający się w sprzecznym z zasadami logicznego rozumowania oraz doświadczenia życiowego i wbrew ustalonym okolicznościom w jakich odnaleziono w torebce M. B. substancję psychotropową, a sama M. B. prowadziła pojazd po zażyciu substancji psychotropowej, przyjęciu braku świadomości oskarżonej co do znajdowania się w jej samochodzie, podczas gdy prawidłowa analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego,</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p> prowadzi do wniosku, iż oskarżona M. B. miała świadomość, że w znajdującej się w prowadzonym przez nią samochodzie, torbie jej partnera D. B. znajdują się środki odurzające, przez co dokonała ona zarzuczonego jej czynu. </p>	
<p> Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny </p>	
<p> Ad. I – Ad. V Zarzuty podniesione w apelacji obrońcy oskarżonego adw. B. C. są bezzasadne. Podzielić należało stanowisko Sądu Rejonowego, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy i ustalony na jego podstawie, przy zachowaniu reguł art. 7 k.p.k., stan faktyczny pozwalały na </p>	

uznanie sprawstwa i winy M. B. w zakresie czynów przypisanych jej w pkt. II i III części dyspozytywnej wyroku.

Ustalenia faktyczne w zakresie czynów przypisanych oskarżonej nie wykraczały poza ramy swobodnej oceny dowodów, bowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej i logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem.

Wbrew twierdzeniom obrońcy zebrane w sprawie dowody są wystarczające do stwierdzenia, iż oskarżona swoim zachowaniem wyczerpała znamiona

pomocnictwa do przestępstwa kradzieży z włamaniem.

Zgodnie z art. 18 § 3 k.k. odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji.

Przy pomocnictwie do przestępstwa kierunkowego wystarcza, by sprawca swym zachowaniem obiektywnie ułatwił innej osobie popełnienie czynu zabronionego i aby mając tego świadomość co najmniej godził się na to. Pojęcie zamiaru użyte w art. 18 § 3 k.k. interpretować należy zgodnie ze znaczeniem nadanym mu przez art. 9 § 1 k.k., a więc jako zamiar bezpośredni lub wynikowy.

Przenosząc na
powyższe na
grunt niniejszej
sprawy, nie
ulega
wątpliwości iż
udzielając D. B.
środka przewozu
w postaci
samochodu
osobowego
marki B. o
nr. rej. (...)
M. B. ułatwiła
popelnienie
czynu
zabronionego.
Gdyby do
zaoferowania
środka przewozu
nie doszło
dokonanie
kradzieży z
włamaniem
przez D. B.
byłoby istotnie
utrudnione jeśli
nie niemożliwe.
Sąd Rejonowy
prawidłowo nie
dał wiary
wyjaśnieniom
oskarżonej
jakoby to D. B.
poprosił ją o
podwiezienie do
Ś. we wczesnych
godzinach
porannych w
niedzielę celem
„przestawienia”
sprzętu
budowlanego.
Trafnie Sąd ten
zwrócił uwagę,
że wersja
prezentowana
przez oskarżoną,
zgodnie z którą,

istniała konieczność przestawienia sprzętu budowlanego w postaci ładowarki teleskopowej w niedzielę o świcie z jednej budowy na drugą i to w sytuacji, gdzie oskarżona M. B. zamieszkuje w pobliżu, a akurat D. B. stamtąd miał dokonać przeprowadzenia tej maszyny budowlanej, jest całkowicie niezgodna w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego. Co więcej, wersja zaprezentowana przez oskarżoną stoi w sprzeczności z relacją D. B., który podawał całkowicie inne powody wejścia w posiadanie przedmiotowej koparki. Na rozprawie przed sądem wskazał, że w tym czasie, w nocy jeździli bez celu po kilku miejscowościach powiatów (...), (...) i nad ranem kiedy akurat byli w Ś., z powodu tzw.

„walentynek”
zrobił M. B.
prezent w
postaci
przejażdżki
sprzętem
budowlanym.
Rację ma zatem
Sąd I instancji,
że treść tych
depozycji jest
całkowicie
infantylna i
pozbawiona
jakiegokolwiek
logiki. Nadto
wyjaśnienia
oskarżonej stoją
w opozycji do
zeznań
świadków T. S.
S. B. i Ł.
P., którzy wprost
wskazywali na
jej obecność w
miejscu
zdarzenia. W
kontekście tych
dowodów
zupełnie bez
znaczenia
pozostaje
okoliczność, że
oskarżona
zadzwoiła na
policję, skoro
miało to miejsce
dopiero na
późniejszym
etapie – w
sytuacji, gdy
miała zostać
ujęta przez
świadków.

Obiektywnie
zatem oskarżona
ułatwiła D. B.
popelnienie
przestępstwa,

miała tego
świadomość
albowiem
działała w
zamiarze aby
wyżej
wymieniony
dopuścił się
kradzieży z
włamaniem
przedmiotowej
koparki.
Nieprzypadkowo
udała się na
teren budowy,
gdzie
znajdowała się
koparka.
Zaznaczyć w tym
miejscu należy
(w kontekście
przyjętej przez
sąd kwalifikacji
prawnej czynu),
że z zeznań
świadka T. S.
wynikało, że
to on posiadał
kluczyki do
koparki,
natomiast drugi
komplet kluczy
znajdował się w
biurze firmy
(...) sp. z o.o.
z siedzibą w
O. (k. 22 sygn.
II K 631/20).
Zeznania te
świadek
powtórzył na
rozprawie,
wskazując, że
na pewno nie
zostawił
kluczyka w
środku koparki,
oraz że moduł z
białą kostką przy
stacyjce został

wyciągnięty i wisiał na kablach (k. 36 sygn. II K 180/21). Jak wynika nadto z protokołu oględzin miejsca ujawnienia koparki, posiadała ona liczne uszkodzenia mechaniczne takie jak uszkodzony przód, uszkodzonego koguta, uszkodzoną wycieraczkę i w środku powyrywane kable odchodzące od kostki (k. 37-38 sygn. II K 631/20). Również z zeznań J. S., który inkryminowanego dnia pracował jako stróż na terenie budowy wynika, że według jego wiedzy, w dniu gdy koparka zginęła, to była zamknięta (k. 51 sygn. II K 180/21). Nie budzi zatem wątpliwości, że D. B. w pierwszej kolejności musiał dokonać przełamania przeszkody w celu kradzieży

koparki. Co
prawda został
on prawomocnie
skazany
wyrokiem Sądu
Rejonowego w
Lwówku Śląskim
z dnia 8 kwietnia
2021 r. sygn.
II K 631/20 za
czyn z art. 281
k.k. w zw. z
art. 64 § 1 k.k.,
to nie sposób
jednak przyjąć,
że oskarżona
objęła swoim
zamiarem
również te
zachowania D.
B., które
znamionowały
się użyciem
przemocy w celu
utrzymania się
w posiadaniu
zabranej rzeczy.
Zachowanie
oskarżonej
prawidłowo
zostało zatem
zakwalifikowane
przez Sąd jako
pomocnictwo do
przestępstwa
kradzieży z
włamaniem z
art. 18 § 1 k.k. w
zw. z art. 279 § 1
k.k.

Również
prawidłowo Sąd
I instancji
ustalił, że
zachowanie
oskarżonej
wyczerpało
znamiona czynu
z art. 178a §

1 k.k. Przede wszystkim wyjaśnienia oskarżonej w zakresie, w którym zaprzeczała temu, aby miała prowadzić pojazd w stanie po zażyciu środków odurzających pozostają wewnątrznie sprzeczne. Na rozprawie głównej z dnia 12 sierpnia 2021 r. oskarżona podała, że extasy zwiększa doznania seksualne - dlatego ją zażyła, by w dalszej kolejności stwierdzić, że zażyła dwie tabletki, na około 10 minut przed przyjazdem policji, a mężczyźni którzy ją zatrzymali nie widzieli jak je zażywa (k. 12 sygn. II K 180/21). Takie twierdzenia oskarżonej, która rzekomo zażyła narkotyk w oczekiwaniu na przyjazd policji są całkowicie nielogiczne. Sąd

I instancji
prawidłowo przy
tym weryfikował
prawdziwość
twierdzeń
oskarżonej w
oparciu o
zeznania
świadka Ł. P.,
który
relacjonował
pościg za
samochodem
oskarżonej, jak
również wskazał,
że pozostawał
z oskarżoną
w bezpośrednim
kontakcie i w
jego obecności
nic nie zażywała.
Świadek ten
przyznał, że
oskarżona nie
mogła nic wziąć
z bocznych
kieszoni drzwi
samochodu, bo
stał przy niej,
oczekując na
przyjazd policji
(k. 21v sygn. II K
180/21). Chociaż
oskarżona
została
zatrzymana o
godz. 8:40 w
dniu 16.02.2020
r., a krew do
badań została
u niej pobrana
dopiero dnia
następnego o
godz. 13:40,
to w świetle
uzupełniającej
opinii B. G.
ujawnione
stężenie
substancji

MDMA może być wynikiem jej zażycia nawet ok. 30 godzin przed pobraniem próby krwi. Wszakże oskarżona nie zaprzecza temu, że zażyła przedmiotową substancję a jedynie wskazuje na inny czas, w którym to zażycie nastąpiło. Logiczny pozostaje zatem wniosek wyprowadzony przez Sąd I instancji na podstawie całego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności zeznań świadków, że w momencie kierowania pojazdem M. B. była już pod wpływem środków odurzających.

Ad. VI

Nietrafny był zarzut błędu w ustaleniach faktycznych zawarty w apelacji

oskarżyciela publicznego. Sąd Rejonowy prawidłowo ocenił wyjaśnienia oskarżonej w tej części, w której zaprzeczała temu, aby znajdowała się w posiadaniu środka odurzającego w postaci marihuany w ilości 1,1 grama oraz substancji psychotropowej w postaci metamfetaminy w ilości 0,01 grama jako wiarygodne. Jak wynika z opinii biegłej w ilości znalezionej u oskarżonej M. B. dawki substancji może znajdować się średnio 20% - 80 % substancji czynnej metamfetaminy. Tymczasem zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2022 r. sygn. V KK 429/21 – LEX nr 3402017 – narkotyk będący przedmiotem przestępstwa z art. 62 u.p.n. musi spełniać

nie tylko kryterium przynależności grupowej do związków wymienionych w załączniku, ale również kryterium ilościowe pozwalające na co najmniej jednorazowe użycie w celu osiągnięcia choćby potencjalnego efektu odurzenia lub innego charakterystycznego dla działania substancji psychotropowej. Oznacza to, że nawet przy założeniu, że w znalezionej przy oskarżonej dawce, znajdowała się ilość metamfetaminy w górnej wyżej wskazanej granicy, to i tak nie mogła by ona stanowić choćby jednej dawki potencjalnie efektywnie działającej, gdyż najmniejsza ilość to 0,01 grama substancji czynnej metamfetaminy. Tymczasem zabezpieczona u oskarżonej

<p>dawka nie posiada 100 % zawartości ww. narkotyku.</p> <p>W dalszej kolejności wskazać należy, że narkotyk w postaci marihuany w ilości 1,1 grama został ujawniony w torbie D. B., który zresztą przyznał się do jego posiadania. Oczywistym jest, że do odpowiedzialności karnej nie może być pociągnięta M. B., gdyż nie miała ona obowiązku „przeszukiwania” rzeczy należących do D. B.. Nie sposób zatem przypisać oskarżonej posiadania ww. substancji.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>W apelacji obrońcy oskarżonej:</p> <p>1. uniewinnienie oskarżonej od czynu zarzucanego jej w punkcie I i III wyroku.</p> <p>2. Zmianę kwalifikacji</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

<p>prawnej czynu którego popelnienie przez D. B. ułatwić miała M. B. tj. z art. 279 § 1 k.k. na art. 278 § 1 k.k.</p>		
<p>W apelacji prokuratora: 3. Uchylenie wyroku w zakresie dotyczącym punktu I rozstrzygnięcia i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Ad.1 i Ad. 2 Powody, dla których wnioski obrońcy oskarżonej nie zostały uwzględnione zostały już wyżej omówione w uzasadnieniu.</p>		
	<p>Ad. 3 Rozstrzygnięcie Sądu</p>	

	Rejonowego w zakresie dotyczącym punktu I było prawidłowe, a zatem brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku w tej części.	
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
1.	Przedmiot utrzymania w mocy	
Wyrok został wobec oskarżonej utrzymany w		

<p>mocy w całości.</p>	
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>	
<p>W sytuacji, gdy zarówno ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę zaskarżonego wyroku nie nasuwają zastrzeżeń co do ich prawidłowości, gdy wątpliwości nie budzi prawidłowość przyjętej przez Sąd Rejonowy kwalifikacji prawnej przypisanych czynów, a orzeczone kary są adekwatne do społecznej szkodliwości czynów i stopnia winy oskarżonej, zaskarżony wyrok jako prawidłowy i słuszny należało – w myśl art. 437 § 1 k.p.k. – utrzymać w mocy. Ponadto, w sprawie brak jest okoliczności podlegających uwzględnieniu z urzędu na podstawie art.</p>	

435 k.p.k., art. 439 § 1 k.p.k., art. 440 k.p.k. i art. 455 k.p.k.			
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
	Przedmiot i zakres zmiany		
Zwięźle o powodach zmiany			
5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięzle powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylenia i umorzenia wskazaniami szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle powodach uchylenia	o		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		

6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
II.	O kosztach sądowych za postępowanie odwoławcze orzeczono w oparciu o art. 636 § 1 k.p.k.	
7. PODPIS		

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Prokurator	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Pkt. I części dyspozytywnej zaskarżonego wyroku.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	2	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonej	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Sprawstwo i wina oskarżonej w zakresie rozstrzygnięć z pkt. II i III.	
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości	
# w części	#	co do winy
#	co do kary	
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana